

??
 ???
 ???

Spørgsmål udkommer den 6. april 2015

Pris: 39,95 kr.

141 spørgsmålstegn er der i overskriften. Det er så mange spørgsmål, som april måneds Tænkepauser-forfatter Pia Lauritzen, hendes mand og deres to børn tilsammen stiller hinanden hver morgen mellem 6.50 og 7.40. Men hvor mange af dem stiller de egentlig for at blive klogere på hinanden, livet og verden? Hvor mange af de 141 spørgsmål forventer de egentlig bliver besvaret? Og kan det virkelig passe, at de på lige lidt under en time kun stiller et rigtig godt spørgsmål? Og hvis det er sandt – hvorfor stiller de – og alle os andre – så så mange spørgsmål hele tiden? Er vores spørgsmål ligesom at trække vejret? Kan vi slet ikke lade være med at spørge? Afslører vores spørgsmål, hvem vi er? Puha, sikke mange spørgsmål til én pressemeddelelse. – Men vi spørger jo bare.

Pia Lauritzen

Postdoc på afdelingen for filosofi og idéhistorie, Aarhus Universitet. Hun har en fortid som ledelses- og kommunikationsrådgiver, har skrevet bøgerne *Et spørgsmål om at være* og *Filosofi i ledelse*, en lang række populærvidenskabelige kronikker, artikler og indlæg til bl.a. Berlingske, Kommunikationsforum, Politiken, Weekendavisen, Information og Kristeligt Dagblad, og senest er hun begyndt at blogge for videnskab.dk

Forfatteren kan kontaktes på
 filplau@cas.au.dk
 Tlf.: 22 82 86 88

”Jeg tror, de fleste mennesker drømmer om at beskæftige sig med noget, de aldrig bliver trætte af. For nogen er det drømmejobbet eller hobbyen, der symboliserer livslang mening og værdi. For mig er det spørgsmål.”

”Hele mit liv har der været spørgsmål, som jeg ikke har vidst, hvad jeg skulle stille op med, men som jeg heller ikke har kunnet slippe af med. Det er, som om de er ude efter mig – spørgsmålene – som om de vil noget med mig. Så for nogle år siden besluttede jeg mig for at give efter.”

”Spørgsmål er blevet mit levebrød, mit forskningsfelt, de briller, jeg ser på verden gennem. De bygger bro mellem mine abstrakte filosofiske interesser og mit konkrete hverdagsliv som konsulent og mor. Og så hjælper de mig med at forstå det, jeg kan – og acceptere det, jeg ikke kan.”